עלון מספר
283

עלון מצחיק ומחזק
ברמה גבוהה

אבות ובנים "אהל פינחס"

367korona@gmail.com

© כל הזכויות שמורות

מעל 15,000 קוראים

דבר העורך

לא על חשבון אחרים... אברהם איש החסד מקבל אורחים ואומר להם מיד: "ואקחה פת לחם וסעדו ליבכם" הוא מזדרז ופונה לשרה ומבקש ממנה: "לושי ועשי עוגות" וכן "ואל הבקר רץ אברהם".

חז"ל אומרים ששחט להם שלושה בני בקר כדי לכבד אותם. אך פלא גדול כאשר מגיע אברהם להשקותם מים הוא "חוסך", כפי שנאמר: "יוקח נא מעט מים" והרי הוציא הקב"ה חמה מנרתיקה...

מסופר על ר' ישראל מסלנט: שהגיע ביום בהיר עם ידידו לעיירה קטנה ונכנסו להתפלל מנחה. התלמידים הבחינו שידידו של ר' ישראל ניגש לכיור ורחץ את ידיו לפני התפילה בכמות גדולה של מים ואילו ר' ישראל רחץ ידיו בכמות קטנה מאוד. ראה הרב את תמיהתם והסביר, בביתי שלי אני דואג להביא את המים בעצמי אז אני נוטל ידיים בהידור רב, אך פה שאני רק אורח ואת המים מביאה המשרתת מהבאר הנמצא במרחק וסוחבת את דליי המים בשארית כוחותיה, אין אני רשאי להדר בצוות על חשבון טרחתה של המשרתת .

לכן בדברים שנעשו על ידי שליח (אלעזר עבדו), ולא על ידי אברהם עצמו, בזה נזהר אברהם אבינו וביקש רק לפי הצורך ולא "הידר" על חשבון אחרים, ולכן המים שהוגשו לאורחים, שהובאו על ידי שליח, כמו שנאמר: "יוקח נא" שמשמעותו על ידי שליח, נאמר רק "מעט מים" לפי הצורך המתבקש לאורחים ולא מעבר לכך, כיון שזה על חשבון טרחתו של אחר...

בהערכה רבה
ניר גמליאל

לרפואת יונה בת דינה תחי'

המומים וכואבים אנו מודיעים על הסתלקותו בטרם עת של

שעון הקיץ

הלוויה תצא בשעה 01:00

אבלים: המשק הישראלי
יקיצה מוקדמת ושקיעה מוקדמת
אנרגיות מבוזבזות
ומיליוני שקלים

כמה נהוג לשים במעטפה ביום בחירות?
🤔
זה אירוע בוקר ואני הולך לבד.🤔

לא זורקים קולות לפח!

אני עובד
על הדשא שלי
אז אין לי זמן
לראות אם שלך
ירוק יותר.

שווה קריאה

האירוח של לוט ושל אברהם... פעם אחת נסע הגאון ר' יוסף דב הלוי סולוביצ'יק, בעל "בית הלוי", לעיר ברנוביץ'. בהיותו בדרך התחזק הקור, ולא ניתן היה להמשיך. לפתע, נראתה בצד הדרך אכסניה יהודית. ביקש הרב מהעגלון לעצור וללון באכסניה זו. הקיש הרב בדלת - ואין עונה.

ניגש העגלון והכה בדלת בכל כוחו, לפתע, נדלק האור בחלון הקומה השנייה, ולאחר זמן מה פתח להם בעל הבית את הדלת, והוא סר וזעף. "אין לי מקום בשבילכם", אמר האכסנאי, "הכול תפוס"! "אורחים רמי מעלה עומדים לבוא לכאן". "יסלח לנו כבודו", אמר הרב, "אולם סכנת נפשות היא להמשיך בדרכים, אנא, בבקשה ממך, תן לנו מחסה". לאחר הפצרות רבות הסכים האכסנאי שיישארו בביתו, ומקום הקצה להם במסדרון ליד התנור. ר' יוסף דב הדליק נר קטן, ומיד שקע בלימודו. "כבה את הנר", רעם האכסנאי בקולו, "מפריע אתה למנוחתנו" לאחר זמן מה נשמעה שעטת סוסים בחוץ, לפני הבית נעצרה עגלה מהודרת, ומתוכה יצא האדמו"ר ר' אהרן מקוידינוב וחסידיו. פתח האכסנאי את הדלת במאור פנים וקיבל בסבר פנים יפות את האדמו"ר ומלוויו.

נכנס האדמו"ר לבית, עבר במסדרון, והנה הוא רואה אדם שוכב על הרצפה. הביט האדמו"ר באורח, ומיד צעק בהתרגשות: "ר' יוסף דב! ר' יוסף דב! מדוע אתה שוכב על הרצפה"?! הבין האכסנאי מיהו האורח שנהג בו בזלזול, ולא ידע את נפשו מרוב צער ובושה. ומיהר לבקש מחילה מאת הרב. סלח לו הרב מיד, אולם, ביקש כי יבוא לביתו שבבריסק, שם ילמד כיצד יש להכניס אורחים...

כעת מיושב לי - הוסיף הרב ואמר - בפרשת וירא מוצאים אנו שני סיפורים נפלאים על הכנסת אורחים. האחד באברהם אבינו והשני בלוט. והנה, התורה מספרת ומשבחת את הכנסת האורחים של אברהם אבינו, ואילו את הכנסת האורחים של לוט, אין מזכירים כלל. על אף שלוט ומשפחתו היו בסכנת נפשות כאשר הכניסו אורחים בסדום, מהי הסיבה?! אלא, אצל אברהם נדמו לו אורחיו כערביים, ובכל זאת כיבד אותם אברהם בכל הכבוד וההדר!, ואילו לוט, מיד כאשר באו לביתו ידע כי מלאכים המה...

ולכן, משבחת התורה דווקא, את מידת הכנסת האורחים של אברהם אבינו...

כי לקיים מצוות הכנסת אורחים במלאכים, אין זו גדולה!

השיבני
עמותה מס' 580787679
העלון מופץ במסגרת עמותת "השיבני" מפעל קהילתי מחבר לבבות.
תהלים, אבות ובנים, שיעורי נשים, ערבי חיזוק, הגרלות ופרסים וכו'...
לתרומות: נדרים פלוס
"השיבני" קוד 1001085

אזהרה! בעלון משולבים קטעי הומור - אין בכוונתם לפגוע ולהעליב!

דו"ח משרד התחבורה: רוב התאונות בדרכים נגרמו מנסיעה בכלי רכב...

בפעם הבאה שניידת נותנת לך לעקוף אותה, לזכור לא לנופף לשוטר לתודה ביד שמחזיקה את הפלאפון

מאז שהתחלתי לשתות כל בוקר שתי כוסות מים עם לימון ומעט דבש סילאן, איבדתי:
5 ק"ג לימון וחצי קילו סילאן.

ואוו! מקרון התקשר לנתניהו בבוקר טבח ה-7 באוקטובר, וביקש ממנו להפגין איפוק בעזה - נתניהו השיב: "אם לא נפרק את חמאס בעזה, תפגוש אותם בפריז.."

פילוסוף בלגי במונולוג מטלטל על המהומות בצרפת: "זה העונש שלנו על כך שנטשנו את היהודים, התעלמנו מהאזהרות שלהם, הסתובבנו נגדם, ואפילו צעדנו לצד מדכאיהם"

עלוני השבוע

הצטרפו לרשימת התפוצה שלנו במייל!

מייל לנרשמים חדשים בלבד

newalonim@gmail.com

דברי הגאון הרב
ראובן אלבז שליט"א

להסיר הקפדות... "יִקַּח נָא מְעַט מַיִם וְרַחֲצוּ רַגְלֵיכֶם וְהִשָּׁעֲנוּ תַּחַת הָעֵץ. כסבור היה אברהם שהם ערביים שמשתחוים לאבק רגליהם והקפיד שלא להכניס עבודה זרה לביתו, על כן ציוה לרחוץ רגליהם. והקשו המפרשים, כיצד יתכן שיהיו בעולם שוטים כאלה שמשתחוים לאבק רגליהם, ומה השכל וההיגיון שבכך? וביאר האדמו"ר הקדוש בעל ה'דברי יחזקאל' (רבי יחזקאל הלברשטאם, אב"ד בקהילת קודש שינאווא), שערביים היינו כינוי לסוחרים, ודרך הסוחרים לדמות בנפשם כי כוחם ועוצם ידם, חריצותם ורוב השתדלותם במסחר, הוא הנותן להם כח לעשות חיל, כֹּחִי וְעֹצֶם יָדִי עָשָׂה לִי אֶת הַחַיִל הַזֶּה, ורק בזכות כך הם מרוויחים. וזוהי העבודה זרה שמתחוים לאבק רגליהם, דהיינו שחושבים שבידם וברגליהם הם משיגים ומרוויחים את ממונם, אך טעות הוא, לפי שלא בְכֹחַ יִגְבַּר אִישׁ, לֹא לַחֲכָמִים לֶחֶם וְגַם לֹא לֶנְבֹנִים עֹשֶׁר, אלא הכל הוא בהשגחה פרטית מאיתו יתברך, כִּי הוּא הַנֹּתֵן לְךָ כֹּחַ לַעֲשׂוֹת חָיִל, ומזונותיו של אדם קצובים לו מראש השנה עד ראש השנה, וכל חריצותו ומרוצתו של האדם לא יועילו לו שיקבל יותר ממה שנגזר עליו לקבל בראש השנה. ולכן ציוה עליהם אברהם לרחוץ רגליהם,

דהיינו להסיר לרחוץ ולזכך את מחשבתם ותפיסתם שכוחם ועוצם ידם עושה להם את החייל, ולהישען תחת העץ, כדי שידעו שאין לנו על מי להישען אלא על אבינו שבשמים, שהוא הנותן לנו כח לעשות חיל, והכל בגזירת עליון.

"וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אַיֵּה שָׂרָה אִשְׁתֶּךָ וַיֹּאמֶר הִנֵּה בָאֹהֶל". א"ר יהודה אמר רב יצחק יודעין היו מלאכי השרת ששרה באוהל היתה, אלא מאי הנה באוהל, להודיע שצנועה היתה, כדי לחבבה על בעלה. עמל התורה של הגאון רבי ברוך בער לבוביץ זצ"ל בעל "ברכת שמואל", ראש ישיבת קמניץ, היה ידוע ומפורסם לשם ותהילה. כשהיה מתעמק בסוגיה, שוכח היה לאכול ולישון, וככל שניסתה הרבנית לשכנעו שיזהר בבריאותו - לא עלה בידה. עד שיום אחד החליטה הרבנית שהדרך היחידה היא לנסוע לרבן של ישראל-החפץ חיים זצ"ל, שיעמיד את בעלה שהדברים נוגעים להלכות שמירת הגוף והנפש, ולדבריו ודאי ישמע. הגאון בעל ה"ברכת שמואל" ביקש ברחמים שלא תיסע ולא תכריחו לשנות ממנהגו, אך נחושה היתה בדעתה. כשהגיע לבית החפץ חיים, היה הרב יושב ולפניו תלמידיו. כשנודע לו מי הבאה, מיד קם ממקומו מלוא קומתו באמרו "בפני אשת חבר של אותו גאון וצדיק, חייב אני לעמוד!" ומיד קמו אחריו כל בני הישיבה. והרבנית מקמניץ נרעשה נוכח הכבוד הרב שחלקו לבעלה וההערכה שמעריכים אותו, התבלבלה לגמרי עד ששכחה את מה שרצתה לומר. ביקשה להתברך מפי הרב ושבה לקמניץ. באותו מעמד נכח תלמיד החפץ חיים, הגאון רבי שמואל וואלקין זצ"ל, בראותו כל זאת המתין עד שכל הנוכחים יצאו מהבית, וכשנשאר לבדו במחיצת החפץ חיים ניגש ושאל: "רבי, תורה היא וללמוד אני צריך, האמנם יש לחלוק כזה כבוד לאשת חבר?" ענהו החפץ חיים, "הנהגה ראויה היא לשָבֵּח איש באזני אשתו ואשה באזני בעלה.

כי בעלה אחת של שבח אפשר להסיר כמה וכמה הקפדות וטרוניות ולהחליקם". ומקור ההנהגה בתורתנו הקדושה שהמלאכים שאלו את אברהם אבינו "אַיֵּה שָׂרָה אִשְׁתֶּךָ". והשיב "הנה באהל", צנועה היא. ושאלוהו זאת כדי לחבבה עליו. ואם באבותינו הקדושים היה ענין 'לחבבה על בעלה', כל שכן שהדברים אמורים לגבינו! יהי רצון שנזכה להרבות אהבה ואחווה בעם ישראל ונראה בקרוב בקרוב בישועת ישראל השלימה, אמן כן יהי רצון.

שבת שלום ומבורך!